

पद चाळीसचा गुप्त इतिहास - क्रमांक बत्तीस

इझेकीएल क्रमांक तेरा

Jeff Pippenger

2026-10-02

यहेज्केलाच्या पुस्तकातील इशान्याचा संदेश म्हणजे 'वेढ्याचे चिन्ह' होय. वेढा सुरू झाला तेव्हा यहेज्केलाची पत्नी मरण पावली, आणि तिच्या मृत्यूबद्दल शोक करू नये अशी यहेज्केलाला आज्ञा देण्यात आली. तिचा मृत्यू, आणि तिच्या मृत्यूबद्दल त्याने शोक न करणे, यांनी वेढा आणि यरुशलेमेवरील येऊ घातलेला संहार यांचे प्रतीक दर्शविले. त्याची कृत्ये आणि तिचा मृत्यू हे एक इशान्याचे चिन्ह दर्शवितात, जे येशूने "उजाडपणाची घृणास्पद वस्तू" म्हणून मांडलेल्या भावी इशान्याच्या चिन्हाचे पूर्वरूप ठरते.

म्हणून जेव्हा तुम्ही दानियेल संदेष्ट्याद्वारे सांगितलेला उजाडपणाचा घृणास्पद प्रकार पवित्र स्थानी उभा असलेला पाहाल, (जो वाचतो, त्याने समजून घ्यावे.) मत्तय 24:15.

जेव्हा रोमी ध्वज मंदिराच्या परिसरात उभारले गेले, तेव्हा यरुशलेममधील ख्रिस्ती लोकांनी शहरातून पळ काढायचा होता. यरुशलेमच्या विनाशाच्या चिन्हाचे हे दोन साक्षी वेढ्यापूर्वीच त्या 'चिन्हा'ची ओळख पटविण्याच्या गंभीरतेवर भर देतात, आणि प्रेरित लेखन पुढे हेही स्पष्ट करते की त्या दोन साक्षींचा त्यांचा "अधिक थेट उपयोग" उत्तरकाळात आढळतो. यहेज्केल आणि योहान मंदिरदर्शनात असल्याच्या संदर्भात ख्रिस्ताने यरुशलेमच्या विनाशाविषयी दिलेल्या इशान्याबद्दल बोलताना, सिस्टर व्हाइट यांनी लिहिले:

"यरुशलेमच्या विनाशाच्या वेळी या भविष्यवाण्यांची अंशतः पूर्तता झाली असली, तरी त्यांचा अधिक थेट लागू अर्थ शेवटच्या दिवसांशी संबंधित आहे.

"आपण महान आणि गंभीर घटनांच्या उंबरठ्यावर उभे आहोत. भविष्यवाणी वेगाने पूर्ण होत आहे. प्रभु दाराशी आहे. लवकरच आपल्या समोर सर्व जीवित लोकांसाठी अत्यंत महत्त्वपूर्ण असा एक काळ उघडणार आहे. भूतकाळातील वाद पुन्हा उफाळून येणार आहेत; नवे वाद उद्भवतील. आपल्या जगात घडणाऱ्या घटना अजून स्वप्नातही आलेल्या नाहीत." Testimonies, volume 5, 753.

चौथ्या अध्यायात, यहेज्केल याला 'वेढ्याच्या चिन्हावर' भर देणारे एक दृष्टांत नाट्यरूपाने सादर करण्याची आज्ञा देण्यात आली. यहेज्केलने आपल्या ग्रंथात पाच वेळा दृष्टांत नाट्यरूपाने सादर केला, तरी त्याच्या बंधूंनी तो पाहण्यास नकार दिला. यहेज्केलने आपल्या बंधूंशी पाच वेळा बोलला, तरी त्यांनी ऐकण्यास नकार दिला. त्याने नाट्यरूपाने सादर केलेले दृष्टांत आणि त्याचे संदेश, अशा मूर्ख कुमारीकांच्या पंचगुणी वर्गाचे चित्रण करतात, जे त्याच्या दृष्टांतांशी आणि वचनेशी संबंधित 'ज्ञानाच्या' वाढीला स्वीकारण्यास नकार देतात. ती वचने आणि दृष्टांत यरुशलेमच्या विनाशाशी थेट संबंधित होते, ज्याचा "शेवटच्या दिवसांशी अधिक थेट संबंध आहे."

हे मनुष्यपुत्रा, तूही एक वीट घे, ती तुझ्यासमोर ठेव, आणि तिच्यावर त्या नगरीचे, म्हणजे यरुशलेमचे, चित्र रेखाट. तिच्याविरुद्ध वेढा घाल, तिच्याविरुद्ध एक किल्लेबंदी उभार, तिच्याविरुद्ध बांध चढव; तिच्याविरुद्ध छावणीही उभी कर, आणि तिच्या सभोवताली भिंत फोडणारे मुसळे उभे कर. शिवाय, तू एक लोखंडी तवा घे, आणि तो तुझ्या व त्या नगरीच्या मध्ये लोखंडाच्या भिंतीसारखा उभा कर; आणि तिच्याविरुद्ध आपला चेहरा कर; ती वेढली जाईल, आणि तू तिच्यावर वेढा घालशील. हे इस्राएलाच्या घराण्यासाठी एक चिन्ह ठरेल.

तू आपल्या डाव्या कुशीवरही निज, आणि इस्राएलच्या घराण्याचा अधर्म त्यावर ठेव; जितक्या दिवस तू त्यावर निजशील तितक्या दिवस तू त्यांचा अधर्म वाहशील. कारण मी त्यांच्या अधर्माची वर्षे, दिवसांच्या संख्येनुसार, तुझ्यावर ठेवली आहेत—तीनशे नव्वद दिवस; अशा रीतीने तू इस्राएलच्या घराण्याचा अधर्म वाहशील. आणि ते

पूर्ण केल्यावर पुन्हा आपल्या उजव्या कुशीवर निज, आणि यहूदाच्या घराण्याचा अधर्म चाळीस दिवस वाह; मी तुला प्रत्येक दिवस एका वर्षासाठी नेमून दिला आहे. म्हणून तू आपले तोंड यरुशलेमच्या वेढ्याकडे वळव, आणि तुझा बाहू उघडा असू दे; आणि तिच्याविरुद्ध भविष्यकथन कर. आणि पाहा, मी तुझ्यावर बंधने घालेन, आणि तू आपल्या वेढ्याचे दिवस पूर्ण करेपर्यंत एका कुशीवरून दुसऱ्या कुशीवर वळू शकणार नाहीस. येहेज्केल 4:1-8.

चिन्ह

“चिन्ह” हा शब्द येहेज्केलच्या पुस्तकात नऊ वेळा आढळतो. चौथ्या अध्यायात, यरुशलेमेचा वेढा हा इस्राएलच्या घराण्याकरिता “चिन्ह” आहे. बाराव्या अध्यायात, यरुशलेमेचा वेढा व विनाश यांची ओळख करून देणारे येहेज्केल पुन्हा एकदा “चिन्ह” ठरतो.

हे मनुष्यपुत्रा, तू बंडखोर घराण्याच्या मध्ये राहतोस; त्यांना पाहण्यासाठी डोळे आहेत, तरी ते पाहत नाहीत; ऐकण्यासाठी त्यांना कान आहेत, तरी ते ऐकत नाहीत; कारण ते बंडखोर घराणे आहेत. म्हणून, हे मनुष्यपुत्रा, स्थलांतरासाठी लागणारे सामान तू तयार कर, आणि त्यांच्या दृष्टीसमोर दिवसा स्थलांतर कर; त्यांच्या दृष्टीसमोर तू आपल्या जागेतून दुसऱ्या जागी जाशील; कदाचित ते विचार करतील, जरी ते बंडखोर घराणे असले तरी. मग तू स्थलांतरासाठीचे आपले सामान त्यांच्या दृष्टीसमोर दिवसा बाहेर काढ; आणि कैदेत जाणारे जसे संध्याकाळी बाहेर पडतात, तसे तू त्यांच्या दृष्टीसमोर संध्याकाळी बाहेर पड. त्यांच्या दृष्टीसमोर भिंत फोडून त्यातून ते बाहेर घेऊन जा. त्यांच्या दृष्टीसमोर ते आपल्या खांद्यावर वाहून, संधिप्रकाशात बाहेर घेऊन जा; आपले मुख झाकून घे, म्हणजे तुला भूमी दिसू नये; कारण मी तुला इस्राएलच्या घराण्यासाठी एक चिन्ह करून ठेवले आहे. येहेज्केल 12:2-6.

जेव्हा बंडखोर घराण्याने कृतीद्वारे सादर केलेला तो दृष्टांत पाहिला, तेव्हा त्यांना त्याचा अर्थ कळला नाही; म्हणून त्यांनी येहेज्केलाला तो समजावून सांगण्याची विनंती केली.

मनुष्यपुत्रा, इस्राएलच्या घराण्याने, त्या बंडखोर घराण्याने, तुला असे म्हटले नाही काय, “तू काय करीत आहेस?” त्यांना सांग, परमेश्वर देव असे म्हणतो: हा भार यरुशलेममधील अधिपतीसंबंधी आहे, आणि त्यांच्यामध्ये असलेल्या सर्व इस्राएलच्या घराण्यासंबंधी आहे. सांग, “मी तुमच्यासाठी चिन्ह आहे; जसे मी केले आहे, तसेच त्यांच्याशी केले जाईल; ते स्थलांतर करून बंदिवासात जातील.” येहेज्केल 12:9-11.

यरुशलेमचा वेढा हा शेवटच्या दिवसांतील देवाच्या लोकांसाठी एक चिन्ह आहे.

“प्राचीन भविष्यवक्त्यांपैकी प्रत्येकाने आपल्या स्वतःच्या काळासाठी जितके कमी, तितकेच आमच्या काळासाठी अधिक बोलले, त्यामुळे त्यांचे भविष्यकथन आमच्यासाठी प्रभावी आहे. ‘आणि या सर्व गोष्टी त्यांना दृष्टान्तरूपाने घडल्या; आणि त्या आमच्या बोधासाठी लिहिल्या गेल्या आहेत, ज्यांच्यावर युगांचा शेवट आलेला आहे.’ 1 करिंथकरांस 10:11. ‘ते स्वतःसाठी नव्हे, तर आमच्यासाठी त्या गोष्टींची सेवा करीत होते, ज्या आता स्वर्गातून पाठविलेल्या पवित्र आत्म्याद्वारे तुम्हांस सुवार्ता सांगणाऱ्यांनी तुम्हांस कळविल्या आहेत; आणि या गोष्टींमध्ये डोकावून पाहण्याची देवदूतांनाही इच्छा आहे.’ 1 पेत्र 1:12....”

“या शेवटच्या पिढीसाठी बायबलने आपले खजिने साठवून ठेवले आहेत आणि एकत्र बांधून ठेवले आहेत. जुन्या कराराच्या इतिहासातील सर्व महान घटना आणि गंभीर घडामोडी या शेवटच्या दिवसांत मंडळीमध्ये पुनरावृत्त झालेल्या आहेत, आणि होत आहेत.” Selected Messages, पुस्तक 3, 338, 339.

हाच तो दिवस

‘यरुशलेमच्या वेढा आणि विनाश’ या अभिनयात्मक दृष्टांतामध्ये येहेज्केल हा उत्तरकालीन दिवसांतील देवाच्या लोकांसाठी एक चिन्ह आहे.

पुन्हा नवव्या वर्षी, दहाव्या महिन्यात, महिन्याच्या दहाव्या दिवशी, परमेश्वराचे वचन माझ्याकडे आले, असे म्हणाले, हे मनुष्यपुत्रा, या दिवसाचे नाव, अगदी ह्याच दिवसाचे, तू लिहून ठेव; बाबेलच्या राजाने ह्याच दिवशी यरुशलमाविरुद्ध आपली मोर्चेबांधणी केली आहे.

आणि त्या बंडखोर घराण्याविरुद्ध एक दृष्टांत सांग, आणि त्यांना म्हण, परमेश्वर देव असे म्हणतो: भांडे ठेव, ते ठेव, आणि त्यात पाणीही ओत. त्यात त्याचे तुकडे जमा कर, म्हणजे प्रत्येक चांगला तुकडा, मांडी आणि खांदा; ते निवडक हाडांनी भर. कळपातील सर्वोत्तम घे, आणि त्याखाली हाडेही जाळ; ते नीट उकळू दे, आणि त्यातील हाडे त्यातच शिजू दे. म्हणून परमेश्वर देव असे म्हणतो: रक्तपात करणाऱ्या नगरीस हाय, त्या भांड्यास हाय ज्यात तिची मळी आहे, आणि ज्यातून तिची मळी निघून गेलेली नाही! त्यातून तुकडा तुकड्याने बाहेर काढ; त्यावर चिठ्ठी पडू देऊ नको. कारण तिचे रक्त तिच्या मध्यात आहे; तिने ते खडकाच्या माथ्यावर ठेवले; धुळीने ते झाकले जावे म्हणून तिने ते भूमीवर ओतले नाही; जेणेकरून क्रोध उसळून सूड घेईल; मी तिचे रक्त खडकाच्या माथ्यावर ठेवले आहे, जेणेकरून ते झाकले जाणार नाही.

म्हणून परमेश्वर देव असे म्हणतो: रक्तपात करणाऱ्या नगरीचे दुःख असो! मी अग्नीसाठीची रास मोठी करीन. लाकूड रचा, अग्नी पेटवा, मांस शिजवून टाका, त्यात मसाला चांगला घाला, आणि हाडे जळू द्या. मग ते भांडे रिकामेच त्याच्या निखाऱ्यांवर ठेवा, म्हणजे त्याचे पितळ तापेल आणि दगध होईल, आणि त्यातील अशुद्धता त्यातच वितळून जाईल, म्हणजे त्यावरील मळ नष्ट होईल. तिने आपल्या असत्यकर्मांनी स्वतःला थकवून टाकले, तरी तिचा मोठा मळ तिच्यातून बाहेर पडला नाही; तिचा मळ अग्नीतच राहील. तुझ्या अशुद्धतेत कामुक दुष्टता आहे; कारण मी तुला शुद्ध करण्याचा प्रयत्न केला, तरी तू शुद्ध झाली नाहीस; म्हणून मी माझा क्रोध तुझ्यावर शांत होईपर्यंत, तू तुझ्या अशुद्धतेपासून पुन्हा कधीही शुद्ध होणार नाहीस. मी, परमेश्वर, हे बोललो आहे; ते घडून येईल, आणि मी ते करीन; मी मागे हटणार नाही, मी दया करणार नाही, आणि मी पश्चात्ताप करणार नाही; तुझ्या चालचालीप्रमाणे आणि तुझ्या कृत्यांप्रमाणे ते तुझा न्याय करतील, असे परमेश्वर देव म्हणतो.

पुन्हा परमेश्वराचे वचन माझ्याकडे आले, असे म्हणाले, हे मनुष्यपुत्रा, पाहा, मी एका घावाने तुझ्या डोळ्यांची प्रिय वस्तू तुझ्यापासून काढून घेणार आहे; तरी तू शोक करू नकोस, रडू नकोस, आणि तुझे अश्रू वाहू देऊ नकोस. निःशब्द उसासे टाक; मेलेल्यासाठी शोक करू नकोस; आपल्या डोक्याचा पट्टा बांधून ठेव, आपल्या पायांत जोडे घाल, आपले ओठ झाकू नकोस, आणि लोकांचे भाकर खाऊ नकोस. मग मी सकाळी लोकांशी बोललो; आणि संध्याकाळी माझी पत्नी मरण पावली; आणि सकाळी मला आज्ञा केल्याप्रमाणे मी केले. तेव्हा लोक मला म्हणाले, तू असे करीत आहेस, तर या गोष्टींचा आमच्याशी काय संबंध आहे हे तू आम्हांस सांगणार नाहीस काय?

तेव्हा मी त्यांना उत्तर दिले, “परमेश्वराचे वचन माझ्याकडे आले आणि म्हणाले, इस्राएलाच्या घराण्याशी बोल, ‘परमेश्वर याहोवा असे म्हणतो: पाहा, मी माझ्या पवित्रस्थानाला अपवित्र करीन—जे तुमच्या सामर्थ्याचे वैभव आहे, तुमच्या डोळ्यांची अभिलाषा आहे, आणि ज्यावर तुमच्या जीवाला दया आहे; आणि तुमचे जे पुत्र व तुमच्या ज्या कन्या तुम्ही मागे सोडून आला आहात, ते तलवारीने पडतील. आणि मी केले तसेच तुम्ही कराल: तुम्ही तुमचे ओठ झाकणार नाही, आणि मनुष्यांचे भाकर खाणार नाही. आणि तुमचे पागोटे तुमच्या डोक्यावर असतील, व तुमच्या पायांत तुमची जोडे असतील; तुम्ही शोक करणार नाही किंवा रडणार नाही; परंतु तुम्ही तुमच्या अधर्मांमुळे क्षीण व्हाल, आणि एकमेकांसमोर विलाप कराल. अशा रीतीने यहेज्केल तुम्हाला एक चिन्ह ठरेल: त्याने जे काही केले त्याप्रमाणे तुम्ही कराल; आणि जेव्हा हे घडेल, तेव्हा तुम्ही जाणाल की मी परमेश्वर याहोवा आहे.’” यहेज्केल 24:1-24.

यहेज्केल हा एक चिन्ह आहे, जो यरुशलेमवरील वेढ्याची सुरुवात व तिच्या अंतिम विनाशाची ओळख करून देतो, आणि त्यानंतर; लाओदिकेयन सेव्हन्थ-डे ॲडव्हेंटिस्ट चर्चच्या सदस्यांच्या बंदिवासाची.

“ख्रिस्ताने ऑलिव्हेटच्या शिखरावरून खाली पाहिले तेव्हा, प्रत्येक मंडळीत अस्तित्वात असलेली ही स्थिती त्याने पाहिली. ज्यांना इतका महान प्रकाश मिळाला होता अशा यरुशलेमच्या लोकांच्या पाऊलखुणांवर चालणाऱ्या सर्वांपर्यंत या चेतावण्या पोहोचतात. हा लोकसमूह आपल्या समोर इशारा म्हणून ठेवलेला आहे. आपल्या या

काळात देवाच्या इशाऱ्यांना नाकारून लोक यरुशलेमच्या पापाची पुनरावृत्ती करीत आहेत. बॅटल क्रीक येथील सर्व मानवी युक्त्यांचा शेवट काय होईल हे, जे मानवी प्रतिनिधी पाहत नाही आणि पाहणारही नाही, ते परमेश्वर पाहतो. देव जे काही करू शकला असता ते सर्व त्याने केले आहे. लोकांच्या डोळ्यांसमोर त्याने प्रकाश झळकविला, जेणेकरून त्यांची पापे त्या सीमेला पोहोचू नयेत जिथे पश्चात्तापाची जाणीव होणे अशक्य होते. परंतु योग्य व नीतिमान तत्त्वांपासून दीर्घकाळ दूर जात राहिल्यामुळे, लोकांनी स्वतःला अशा स्थितीत आणून ठेवले आहे की, जिथे प्रकाश व सत्य, न्याय व दया, ओळखले जात नाहीत. हा मार्ग त्यांच्या स्वभावाचाच एक भाग बनला आहे.” Testimonies, volume 8, 68.

अल्फा आणि ओमेगा यांचे दोन साक्षीदार

यहेज्केल याला अलौकिकरीत्या मुक केले गेले होते, आणि त्याला कळविण्यात आले होते की, यरुशलेम पडल्यावर तो पुन्हा बोलू शकेल, आणि त्या वेळी तो एक ‘चिन्ह’ ठरेल. वेढ्याच्या प्रारंभी यहेज्केलने आपल्या पत्नीच्या मृत्यूबद्दल शोक न करणे हे अल्फा चिन्ह ठरले, आणि यरुशलेम पडल्यावर यहेज्केलचे तोंड उघडणे हे ओमेगा चिन्ह ठरले. विनाशापर्यंत चाललेल्या वेढ्याची सुरुवात आणि शेवट अशा दोन्ही ठिकाणी एका चिन्हाचे अधोरेखित करण्यात आली आहे. त्याच उदाहरणात, अल्फा आणि ओमेगा चिन्हाचा दुसरा साक्षीदार असा दर्शविला आहे की, “यहेज्केलच्या डोळ्यांची अभिलाषा” याचा मृत्यू हा अल्फा आहे, आणि लोकांच्या “डोळ्यांची अभिलाषा” याचा मृत्यू हा त्या कालखंडाचा ओमेगा चिन्ह आहे. दीड वर्षांच्या त्या कालखंडात अल्फा आणि ओमेगाचे दोन साक्षीदार आहेत. यहेज्केलच्या पत्नीचा मृत्यू सैन्याच्या बंदिवासाचे व तुडविले जाण्याचे प्रतिनिधित्व करीत होता, आणि यरुशलेमचा ओमेगा मृत्यू पवित्रस्थान तुडविले जाण्याचे प्रतिनिधित्व करीत होता.

अशा रीतीने यहेज्केल तुम्हांसाठी एक चिन्ह ठरेल; त्याने जे काही केले आहे त्याप्रमाणे तुम्ही कराल; आणि जेव्हा हे घडेल, तेव्हा तुम्हांस कळेल की मी प्रभु परमेश्वर आहे. तसेच, हे मनुष्यपुत्रा, ज्या दिवशी मी त्यांच्याकडून त्यांचे सामर्थ्य, त्यांच्या वैभवाचा आनंद, त्यांच्या डोळ्यांची अभिलाषा, आणि ज्यावर ते आपले मन लावून बसले आहेत ते, म्हणजेच त्यांचे पुत्र आणि त्यांच्या कन्या, काढून घेईन, त्या दिवशी जो कोणी बचावेल तो तुझ्याकडे येऊन तुझ्या कानांनी तुला ते ऐकवणार नाही काय? त्या दिवशी तुझे तोंड त्या बचावून आलेल्या मनुष्यासाठी उघडले जाईल, आणि तू बोलेलास, आणि पुन्हा मुक राहणार नाहीस; आणि तू त्यांच्यासाठी एक चिन्ह ठरशील; आणि त्यांना कळेल की मी परमेश्वर आहे. यहेज्केल 24:24-27.

सहा मृत्यू

यहेज्केलाच्या पत्नीचा मृत्यू वेढ्याच्या आरंभास आणि यरुशलेमच्या मृत्यूस चिन्हांकित करतो; यरुशलेम ही भविष्यसूचक अर्थाने ख्रिस्ताची वधू आहे; आणि तो लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार-नियमाचे निदर्शन घडवितो, ज्यापूर्वी वेढ्याद्वारे दर्शविला गेलेला एक कालावधी येतो. वेढ्याचा कालावधी आणि विनाश हे दोन भिन्न, जरी प्रत्यक्षरीत्या परस्पर-संबद्ध, असे मार्गचिन्हे आहेत. वेढा हा एक कालावधी आहे, आणि विनाश हा एका विशिष्ट क्षणाचा बिंदू आहे. विनाश म्हणजे रविवार-नियम होय, ज्यापूर्वी पशूच्या प्रतिमेच्या निर्मितीचा कालावधी येतो. पशूच्या प्रतिमेचा कालावधी पशूच्या छापेने समाप्त होतो. जेव्हा येशूने मत्तय चोवीसमध्ये यरुशलेमच्या विनाशाचे चिन्ह ओळखून दिले, तेव्हा त्याने नोहाच्या दिवसांचाही उल्लेख केला.

पण नोहाच्या दिवसांत जसे होते, तसेच मनुष्याच्या पुत्राच्या येण्याच्याही वेळी होईल. कारण जलप्रलयाच्या आधीच्या त्या दिवसांत, नोहा जहाजात प्रवेश करेपर्यंत, लोक खात होते, पित होते, विवाह करीत होते आणि विवाहास देत होते; आणि जलप्रलय येऊन त्यांना सर्वांना वाहून नेईपर्यंत त्यांना कळले नाही; तसेच मनुष्याच्या पुत्राचे येणेही होईल. मत्तय 24:37-39.

नोहाच्या दिवसांत कृपेचा अवधी संपुष्टात आला; अशा रीतीने त्याने लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारीच्या कायद्याचे पूर्वचित्रण केले, ज्याचे पूर्वचित्रण २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी दार बंद होण्याद्वारेही झाले आहे. १८४४ मधील १२-१७

ऑगस्टच्या एक्सेटर शिबिर-सभेपासूनचा कालखंड, बंद दारापर्यंत नेणारा एक भविष्यवाणीचा कालखंड दर्शवितो.

नोहाच्या दिवसांत, नोहा तिसऱ्या देवदूताचे प्रतिनिधित्व करीत होता, आणि तिसरा देवदूत २२ ऑक्टोबर, १८४४ च्या बंद दरवाजापाशी पोहोचला. नोहाच्या दिवसांत, जे येशूनुसार “मनुष्यपुत्राच्या येण्यास” समान असणार होते, प्रकटीकरण चौदा मधील तीन देवदूतांनी त्या बंद दरवाजापर्यंत नेतृत्व केले. विल्यम मिलरने पहिल्या देवदूताच्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व केले, आणि नोहाच्या दिवसांत त्याचे प्रतिरूप हनोकामध्ये दिसून येते. यहुदा हनोकाच्या संदेशाची ओळख मिलरच्या संदेशाशी समांतर अशी करून देतो.

आदमापासून सातवा असलेल्या हनोखानेही यांच्याविषयी भविष्यवाणी करून म्हटले, “पाहा, प्रभु आपल्या पवित्र जनांच्या दस सहस्रांसह येत आहे, सर्वांवर न्याय करावयास, आणि त्यांच्यामधील सर्व अभक्तांना त्यांच्या सर्व अभक्त कर्मांविषयी, जी त्यांनी अभक्तपणे केली आहेत, तसेच अभक्त पाप्यांनी त्यांच्याविरुद्ध बोललेल्या त्यांच्या सर्व कठोर वचनांविषयी दोषी ठरविण्यास.” यहुदा १:१४, १५.

मिलरचा पहिल्या देवदूताचा संदेश “न्याय” जाहीर करणारा होता, जसा हनोकच्या संदेशात प्रतिरूपाने दर्शविला आहे. हनोकची सुरुवात त्याला “आदमापासून सातवा” असे चिन्हित केल्याने ओळखली जाते. मिलरचा संदेश उत्तर राज्याविरुद्धच्या “सात वेळा” येऊन ठेपल्याने सुरू झाला आणि त्याच्याच समाप्तीला, छेचाळीस वर्षांनंतर, २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी तिसरा देवदूत प्रकट झाला, जेव्हा दक्षिण राज्याविरुद्धच्या “सात वेळा” पूर्ण झाल्या. हनोक आणि मिलर हे दोघेही न्यायाच्या घटकेचे संदेशवाहक असल्यामुळे, त्यांच्या आरंभी सात या संख्येची ओळख ठळकपणे होते. हनोकपासून, जो सातवा होता, सुरू झालेला कालखंड सात दिवसांनी संपला—ज्या काळात प्राणी जहाजात प्रवेशले, तोपर्यंत, जोवर दार अलौकिक रीतीने बंद झाले नाही. येशू नेहमी शेवटाचे स्पष्टीकरण आरंभीद्वारे करतो.

हनोकापासून मेथूशेलह उत्पन्न झाला, आणि त्याच्यापासून लामेख उत्पन्न झाला. लामेख आणि मेथूशेलह हे दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचे, तसेच मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करतात. मध्यरात्रीचा आक्रोश बंद दारापर्यंत पुढे गेला, आणि म्हणून तो मेथूशेलहद्वारे दर्शविला जातो, जो जलप्रलयाच्या वर्षी मरण पावला. लामेखाने दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व केले, आणि लामेख जलप्रलयाच्या पाच वर्षे आधी मरण पावला. लामेखाच्या मृत्यूपासून मेथूशेलहाच्या मृत्यूपर्यंतची ती पाच वर्षे—जेव्हा दार बंद झाले—यांनी यहेज्केलाच्या वधूच्या मृत्यूचे प्रतिरूप दर्शविले; त्या मृत्यूने त्या कालखंडाची सुरुवात चिन्हांकित केली, जो मेथूशेलहाने दर्शविलेल्या ख्रिस्ताच्या वधूच्या मृत्यूपर्यंत नेणारा होता.

हनोकाने १७९८ मध्ये आलेल्या पहिल्या देवदूताचे प्रतिरूप दर्शविले, लामेखाने १९ एप्रिल, १८४४ रोजी आलेल्या दुसऱ्या देवदूताचे प्रतिरूप दर्शविले, आणि मेथूशेलहाने एक्सेटरपासून २२ ऑक्टोबर, १८४४ च्या बंद दारापर्यंतच्या मध्यरात्रीच्या घोषणेचे प्रतिरूप दर्शविले, ज्याचे प्रतिरूप नोहाने दर्शविले होते. लामेखाच्या मृत्यूपासून मेथूशेलहाच्या मृत्यूपर्यंतची पाच वर्षे इ.स.पू. ५८७ पासून इ.स.पू. ५८६ पर्यंतच्या दीड वर्षांचे प्रतिरूप दर्शवितात. लामेखापासून मेथूशेलहापर्यंतची ती पाच वर्षे १४४८ पासून १४५३ पर्यंतच्या पाच वर्षांचे प्रतिरूप दर्शवितात.

३१ ऑक्टोबर १४४८ रोजी जॉन पालायोलोगोस याचा मृत्यू झाला, आणि त्याचा भाऊ, कॉन्स्टाईन अकरावा (शेवटचा कॉन्स्टाईन), याने पूर्वेकडील रोमच्या सिंहासनावर आरूढ होण्यासाठी इस्लामी तुर्की सत्तेकडून परवानगी मागितली. २७ जुलै १२९९ रोजी त्याने केलेल्या अधीनतेमुळे प्रकटीकरण नऊव्या दुसऱ्या एकशे पन्नास वर्षांचा, जो दहाव्या वचनात मांडलेला आहे, परिपूर्ती झाली. जॉन पालायोलोगोस यांच्या मृत्यूनंतर पाच वर्षांनी, त्याचा भाऊ कॉन्स्टाईन अकरावा कॉन्स्टंटिनोपलच्या भिंतीवर मृत्यू पावला, जेव्हा मेहमेद दुसरा याने पूर्वेकडील रोमचे बायझंटायन साम्राज्य जिंकले. मेहमेद हे मोहम्मदचे तुर्की रूपांतर आहे; म्हणून, ६३२ मध्ये पहिल्या मोहम्मदचा मृत्यू—ज्याने प्रकटीकरण नऊवील पहिल्या एकशे पन्नास वर्षांच्या भविष्यवाणीची सुरुवात केली (जी पाचव्या वचनात आहे)—आणि आठशे एकवीस वर्षांनंतर ‘दुसरा मोहम्मद’ यांच्या हातून शेवटच्या कॉन्स्टाईनचा मृत्यू—यांनी त्या भविष्यवाणीचा समारोप केला. आपल्या मृत्यूपूर्वी पाच वर्षे मोहम्मदने रोमच्या विनाशाची भविष्यवाणी केली

होती, आणि ती मोहम्मद दुसरा नावाच्या तुर्काने पूर्ण केली.

कॉन्स्टँटिन, शेवटचा, अकरावा, कॉन्स्टँटिनोपलच्या युद्धात मरण पावला; अशा रीतीने त्याच्या भाऊ योहानाच्या मृत्यूपासून त्याच्या स्वतःच्या मृत्यूपर्यंतची पाच वर्षे निर्देशित होतात. ही पाच वर्षे, पुत्र लामेखाच्या मृत्यूपासून पितृ मेथुशेलहाच्या मृत्यूपर्यंतच्या पाच वर्षांनी प्रतिरूपित झाली होती—ती पाच वर्षे, ज्यांच्या शेवटी नावा वरचे दार बंद झाले. अशा प्रकारे, यहेज्केलाच्या वधूचा मृत्यू लामेखाच्या मृत्यूद्वारे प्रतिरूपित झाला, आणि हे दोन्ही मिळून 1448 मधील योहान पलायोलोगोसच्या मृत्यूची साक्ष पुरवितात. त्यानंतर मेथुशेलहाचा मृत्यू ख्रिस्ताच्या वधूच्या मृत्यूशी आणि इ.स.पू. 586 मधील यरुशलेमच्या विनाशाशी अनुरूप ठरतो, आणि हे दोन्ही मिळून कॉन्स्टँटिन अकराव्याच्या मृत्यूशी अनुरूप ठरतात.

मृत्यूने सुरू होऊन मृत्यूनेच समाप्त होणाऱ्या एका भविष्यसूचक कालखंडाचे तीन साक्षीदार त्या पशूच्या प्रतिमेच्या घडणीचा कालखंड दर्शवितात, जो पशूच्या खुणेने समाप्त होतो; आणि तो मिलराइट इतिहासातील मध्यरात्रीच्या आरोळीच्या घोषणेशी, तसेच आपल्या वर्तमान इतिहासातील पशूच्या प्रतिमेच्या घडणीशी, जी पशूच्या खुणेने समाप्त होते, सुसंगत आहे. लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यात पशूची खूण पूर्णत्वास आली की, यरुशलेम नाश पावल्यावर यहेज्केल आपल्या स्वतःच्या इच्छेने “बोलू” शकला होता त्याप्रमाणे, भविष्यसूचक “बोलणे”ही प्रकट होते.

बोलणे

रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, ज्याचे प्रतिरूप यरुशलेमच्या विनाशात दिसते, संयुक्त राज्यांचे भविष्यवाणीतील बोलणे खोटा संदेष्टा अजगराप्रमाणे बोलतो तसे म्हणून चिन्हांकित केले जाते.

मग मी पृथ्वीमधून वर येणारा दुसरा पशू पाहिला; आणि त्याला कोकरूसारखी दोन शिंगे होती, आणि तो अजगरासारखा बोलत होता. प्रकटीकरण 13:11.

रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, बलाम आपल्या गाढविणीला तिसऱ्यांदा मारतो, आणि तेव्हा ती गाढविणी बोलते.

आणि परमेश्वराने त्या गाढवीचे तोंड उघडले, आणि ती बलामाला म्हणाली, “मी तुझ्याशी असे काय केले आहे, की तू मला या तीन वेळा मारलेस?” तेव्हा बलाम त्या गाढवीला म्हणाला, “कारण तू माझी थट्टा केली आहेस; माझ्या हातात तलवार असती, तर आत्ताच मी तुला ठार मारले असते.” तेव्हा ती गाढविण बलामाला म्हणाली, “मी तुझीच गाढविण नाही काय, जिच्यावर तू ती माझी झाल्यापासून आजपर्यंत स्वार होत आला आहेस? मी कधी तुझ्याशी असे करित असे का?” त्याने उत्तर दिले, “नाही.” गणना 22:28-30.

खोटा संदेष्टा रविवारच्या कायद्याच्या वेळी बोलतो, आणि इस्लामही रविवारच्या कायद्याच्या वेळी बोलतो. भविष्यवाणीनुसार हे दोघेही खोटे संदेष्टे आहेत. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, विलंब झालेली हबक्कूकची ‘दृष्टी’ बोलते.

कारण दर्शन अजून नियुक्त काळासाठी आहे; परंतु शेवटी ते बोलेल, आणि खोटे ठरणार नाही: जरी ते विलंब करीत असेल, तरी त्याची वाट पाहा; कारण ते निश्चितच येईल, ते उशीर करणार नाही. हबक्कूक 2:3.

हबक्कूक हा खोट्या संदेष्ट्यांच्या विरोधात बोलणारा खरा संदेष्टा आहे. हबक्कूकाचे ‘दर्शन’ पूर्वी मुक असलेल्या यहेज्केलच्या मुखातून बोलते, आणि त्यानंतर त्याचे मुख उघडले जाते. देवाचे मुख होण्याचे वचन यिर्मयाला देण्यात आले होते.

माझी वेदना अखंड का आहे, आणि माझा घाव असाध्य का आहे, जो बरा होण्यास नकार देतो? तू माझ्यासाठी पूर्णपणे खोटा रड्यासारखा, आणि आटून जाणाऱ्या पाण्यासारखा होशील काय? म्हणून परमेश्वर असे म्हणतो, जर तू परत येशील, तर मी तुला पुन्हा आणीन, आणि तू माझ्यासमोर उभा राहशील; आणि जर तू तुच्छातून

मौल्यवान वेगळे काढशील, तर तू माझ्या मुखासारखा होशील; त्यांनी तुझ्याकडे परत यावे; परंतु तू त्यांच्याकडे परत जाऊ नकोस. यिर्मया 15:18, 19.

रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, झक्याच्या नऊ महिन्यांच्या मुकपणाचा अंत झाला, जेव्हा त्याने बोलून आपल्या मुलाचे नाव योहान असणार असल्याची पुष्टी केली. झक्या त्या नेतृत्वाचे प्रतिनिधित्व करीत होता जे तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या वचनावर विश्वास ठेवत नाही, आणि योहान एलीयाच्या चळवळीचे, म्हणजे ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनाची पूर्वतयारी करणाऱ्या त्या मंडळीचे प्रतिनिधित्व करीत होता.

तेव्हा जखऱ्या देवदूताला म्हणाला, “हे मला कशावरून कळेल? कारण मी वृद्ध आहे, आणि माझी पत्नीही वयाने फार पुढे गेली आहे.” त्यावर देवदूताने उत्तर देऊन त्याला म्हटले, “मी गाब्रिएल आहे, जो देवाच्या सन्निध उभा असतो; आणि तुला बोलण्यासाठी व तुला ही शुभवार्ता सांगण्यासाठी मला पाठविण्यात आले आहे. आणि पाहा, ज्या दिवसापर्यंत या गोष्टी पूर्ण होतील त्या दिवसापर्यंत तू मुकाच राहशील व बोलू शकणार नाहीस, कारण तू माझ्या त्या वचनावर विश्वास ठेवला नाहीस, जी त्यांच्या वेळेवर पूर्ण होतील.”

आणि लोक जखऱ्याची वाट पाहत होते, आणि तो मंदिरात इतका वेळ का थांबला याचे त्यांना आश्चर्य वाटत होते. आणि तो बाहेर आला तेव्हा तो त्यांच्याशी बोलू शकला नाही; तेव्हा त्यांनी ओळखले की त्याने मंदिरात एक दृष्टान्त पाहिला होता; कारण तो त्यांना खुणा करीत होता, आणि मुकाच राहिला. लूक 1:18-22.

जखऱ्या हा याजकांच्या आठव्या वर्गातील होता.

यहूदियाचा राजा हेरोद याच्या दिवसांत अबियाच्या पाळीतील जखऱ्या नावाचा एक याजक होता; आणि त्याची पत्नी अहरोनाच्या कन्यांपैकी होती, आणि तिचे नाव एलिसाबेथ होते. आणि ते दोघे देवासमोर नीतिमान होते, प्रभूच्या सर्व आज्ञा व विधी यांत निर्दोषपणे चालत होते. आणि त्यांना मूल नव्हते, कारण एलिसाबेथ वंध्या होती, आणि ते दोघेही आता फार वयोवृद्ध झाले होते. आणि असे झाले की, तो आपल्या पाळीच्या क्रमाने देवासमोर याजकाचे कार्य करीत असता, याजकपदाच्या रूढीप्रमाणे प्रभूच्या मंदिरात जाऊन धूप अर्पण करण्यासाठी चिठ्ठी त्याच्या नावावर पडली. आणि धूप अर्पण करण्याच्या वेळी लोकसमुदाय सर्व बाहेर प्रार्थना करीत होता. लूक 1:5-10.

सर्व संदेषे उत्तरकाळाचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि जकरिया जसा मंदिरात गेला, तसाच यहेज्केलही गेला. तो याजकांच्या आठव्या क्रमाचा होता; हे नोहाच्या जहाजातील त्या आठ जीवांचे प्रतीक दर्शविते, जे जुन्या जगातून नव्या जगात गेले. तो आणि त्याची पत्नी दोघेही निर्दोष होते, परंतु जकरिया गाब्रिएलच्या वचनांबद्दल संशय करील. मिलराइट चळवळ फिलाडेल्फियन (निर्दोष) म्हणून आरंभ झाली, परंतु १८५६ मध्ये ती लाओडिसियनमध्ये परिवर्तित झाली. उत्तरकाळात, देवदूताचा संदेश हा तिसऱ्या देवदूताचा संदेश आहे, आणि जकरियाला गाब्रिएलने दिलेला संदेश तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करतो, तसेच एलियाहच्या संदेशाचेही, जसे योहान बाप्टिस्त याच्या द्वारा प्रतिनिधित्व केले गेले.

आणि परमेश्वराचा एक देवदूत धूपवेदीच्या उजव्या बाजूस उभा असल्याचे त्याला दिसले. आणि जखऱ्याने त्याला पाहिले तेव्हा तो घाबरला, आणि त्याच्यावर भय आले. परंतु देवदूत त्याला म्हणाला, “जखऱ्या, भय बाळगू नकोस; कारण तुझी प्रार्थना ऐकली गेली आहे; आणि तुझी पत्नी एलिसाबेथ तुला एक पुत्र प्रसवेल, आणि तू त्याचे नाव योहान ठेवशील. आणि तुला आनंद व हर्ष होईल; आणि त्याच्या जन्मामुळे बरेच जण आनंद करतील. कारण तो प्रभूच्या दृष्टीने महान असेल, आणि तो द्राक्षारस किंवा मद्यपेय काहीही पिणार नाही; आणि तो आपल्या आईच्या उदरापासूनच पवित्र आत्म्याने परिपूर्ण असेल. आणि इस्राएलाच्या संततीतील पुष्कळांना तो त्यांच्या प्रभू देवाकडे वळवील. आणि तो एलियाच्या आत्म्याने व सामर्थ्याने त्याच्यापुढे जाईल, पित्यांची हृदये मुलांकडे वळविण्यासाठी, आणि अवज्ञाधारकांना नीतिमानांच्या ज्ञानाकडे वळविण्यासाठी; प्रभूसाठी सिद्ध केलेला एक लोकसमुदाय तयार करण्यासाठी.” आणि जखऱ्या देवदूताला म्हणाला, “हे मी कशावरून जाणू? कारण मी वृद्ध आहे, आणि माझी पत्नीही वयोमानाने फार पुढे गेली आहे.” आणि देवदूताने उत्तर देऊन त्याला

म्हटले, “मी गब्रिएल आहे, जो देवाच्या सन्निधीत उभा असतो; आणि मला तुझ्याशी बोलण्यासाठी व तुला ही शुभवार्ता सांगण्यासाठी पाठविण्यात आले आहे.” लूक 1:11-19.

येणाऱ्या एलियाहाचा संदेश पूर्ण होईल याबद्दल जखऱ्याने संशय व्यक्त केला.

पाहा, परमेश्वराचा तो महान व भयप्रद दिवस येण्यापूर्वी मी तुमच्याकडे एलीया संदेश पाठवीन; आणि तो पित्यांची अंतःकरणे मुलांकडे व मुलांची अंतःकरणे त्यांच्या पित्यांकडे वळवील; नाहीतर मी येऊन पृथ्वीला शापाने प्रहार करीन. मलाखी 4:5, 6.

इझेकीएलच्या नवव्या अध्यायातील शिक्कामोर्तबाच्या संदर्भात, सिस्टर व्हाइट हे ओळखून दाखवतात की लाओदीकेयातील सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट चर्चच्या नेतृत्वाचे प्रतीकात्मक प्रतिरूप जखरियाच्या अविश्वासाने का दर्शविले गेले.

“जे लोक आपल्या स्वतःच्या आध्यात्मिक अधःपतनाबद्दल खेद अनुभवत नाहीत, तसेच इतरांच्या पापांबद्दल शोक करीत नाहीत, ते देवाच्या शिक्क्याविना राहतील. प्रभु आपल्या दूतांना, हातात संहारक शस्त्रे धारण केलेल्या पुरुषांना, आज्ञा देतो: ‘त्याच्या मागोमाग नगरातून जा आणि प्रहार करा; तुमचा डोळा मुळीच दया दाखवू नये, आणि तुम्ही करुणाही बाळगू नका: वृद्ध आणि तरुण, कुमारिका, लहान मुले आणि स्त्रिया—सर्वांचा संपूर्ण संहार करा; परंतु ज्याच्यावर चिन्ह आहे अशा कोणत्याही मनुष्याजवळ जाऊ नका; आणि माझ्या पवित्रस्थानापासून आरंभ करा. तेव्हा त्यांनी त्या घरासमोर असलेल्या वृद्ध पुरुषांपासून आरंभ केला.’”

“येथे आपण पाहतो की मंडळी—परमेश्वराचे पवित्रस्थान—ही देवाच्या क्रोधाच्या प्रहाराची पहिली भोक्ता ठरली. ज्येष्ठ पुरुष, ज्यांना देवाने महान प्रकाश दिला होता आणि जे लोकांच्या आध्यात्मिक हितसंबंधांचे रक्षक म्हणून उभे राहिले होते, त्यांनी आपल्यावर सोपविलेला विश्वासघात केला होता. त्यांनी अशी भूमिका घेतली होती की पूर्वीच्या दिवसांप्रमाणे चमत्कार आणि देवाच्या सामर्थ्याचे स्पष्ट प्रकटीकरण आपण अपेक्षित ठेवू नये. काळ बदलला आहे. ही वचने त्यांच्या अविश्वासाला बळ देतात, आणि ते म्हणतात: परमेश्वर ना भले करील, ना वाईट करील. आपल्या लोकांना न्यायाने भेट देण्यासाठी तो फार दयाळू आहे. अशा रीतीने ‘शांती आणि सुरक्षितता’ हा घोष त्या पुरुषांकडून होत आहे, जे पुन्हा कधीही आपला आवाज रणशिंगाप्रमाणे उंचावून देवाच्या लोकांना त्यांच्या अपराधांची आणि याकोबाच्या घराण्याला त्यांच्या पापांची जाणीव करून देणार नाहीत. ही मुकी कुत्री, जी भुंकली नाहीत, तीच अपमानित झालेल्या देवाच्या न्याय्य सूडाची अनुभूती घेणारी ठरतात. पुरुष, कुमारिका आणि लहान मुले सर्वजण एकत्र नाश पावतात.” Testimonies, volume 5, 211.

जखर्या याने तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशावर संशय घेतला; हा तो एलियाचा संदेश आहे, जो योहान बाप्टिस्ताच्या इतिहासाची तसेच विल्यम मिलर यांच्या इतिहासाची पुनरावृत्ती करतो.

पाच महिने

एलिशिबेथने तिची गर्भावस्था पाच महिने लपवून ठेवली.

आणि त्या दिवसांनंतर त्याची पत्नी एलिझाबेथ गर्भवती झाली, आणि तिने पाच महिने स्वतःला लपवून ठेवले, असे म्हणत, प्रभुने माझ्याशी त्या दिवसांत असे केले आहे, ज्यांत त्याने माझ्याकडे कृपादृष्टीने पाहिले, की मनुष्यांमध्ये असलेला माझा अपमान दूर करावा. आणि सहाव्या महिन्यात देवाकडून गॅब्रिएल देवदूत गालीलातील नाझरेथ नावाच्या एका नगरात पाठविण्यात आला. लूक 1:24-26.

जखऱ्या हा याजकांच्या आठव्या क्रमांतील होता; हे त्याचा पुत्र योहान याच्या आठव्या दिवशी झालेल्या सुंतेशी अनुरूप आहे, त्या वेळी जखऱ्या पुन्हा बोलेल. तो आणि त्याचा पुत्र योहान हे नोहाच्या जहाजातील त्या आठ जीवांचे प्रतिनिधित्व करतात, जे पाच महिने, म्हणजे एकशे पन्नास दिवस, जलप्रलयाच्या पाण्यामुळे आलेल्या मृत्यूपासून लपविले गेले होते. गर्भधारणेचे एकशे पन्नास दिवस आणि जलप्रलयाचे पाणी हे प्रकटीकरण नऊमधील पाच

महिन्यांच्या दोन कालखंडांशी सुसंगत आहेत.

जखऱ्या आणि त्याचा पुत्र योहान हे देखील सातव्या लाओदीकेया मंडळीचे आठव्या फिलाडेल्फिया मंडळीत रूपांतर होत असताना त्याचे प्रतिनिधित्व करतात. जखऱ्याच्या आठव्या पाळीतील सेवाकाळापासून त्याचा पुत्र योहान याच्या आठव्या दिवशीच्या सुतेपर्यंतचा काळ असा ँक भविष्यसूचक कालखंड दर्शवितो की ज्यामध्ये 'आठ' हा ँक आरंभ आणि समाप्ती यांची ओळख करून देतो. त्या भविष्यसूचक कालखंडाच्या अंतर्गत पाच महिन्यांचा ँक कालावधी आहे, जो लपून राहण्याच्या ँका कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करतो.

भविष्यवाणीचे "बोलणे" लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्याची ओळख करून देते; म्हणून जकर्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी बोलतो, जेव्हा त्याचा पुत्र सुंता करण्याच्या कृतीद्वारे दर्शविल्याप्रमाणे मुद्रांकित होतो. त्या इतिहासात, जकर्या बोलतो त्या रविवारच्या कायद्यापूर्वी, पाच महिन्यांच्या शेवटी, सहाव्या महिन्यात मरियम एलिझाबेथला भेटते आणि पवित्र आत्मा एलिझाबेथचा अभिषेक करतो; ती, ँक स्त्री म्हणून, लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्याच्या चार महिने आधी देवाच्या मंडळीच्या अभिषेकाचे प्रतिनिधित्व करते.

त्या दिवसांत मरियम उठून घाईघाईने डोंगराळ प्रदेशात, यहूदाच्या ँका नगरात गेली; आणि जखऱ्याच्या घरी जाऊन एलिझाबेथला अभिवादन केले. आणि असे घडले की, एलिझाबेथने मरियमचे अभिवादन ँकताच, तिच्या गर्भातील बाळ उडाले; आणि एलिझाबेथ पवित्र आत्म्याने परिपूर्ण झाली. मग ती मोठ्या आवाजाने बोलली व म्हणाली, स्त्रियांमध्ये तू धन्य आहेस, आणि तुझ्या गर्भाचे फळ धन्य आहे. आणि माझ्यावर ही कृपा कशी, की माझ्या प्रभूची माता माझ्याकडे यावी? कारण पाहा, तुझ्या अभिवादनाचा आवाज माझ्या कानांवर पडताच, माझ्या गर्भातील बाळ आनंदाने उडाले. आणि तिने विश्वास ठेवला म्हणून ती धन्य आहे; कारण प्रभूकडून तिला सांगितलेल्या गोष्टी पूर्ण होतील. लूक 1:39-45.

पाच महिन्यांच्या शेवटी, एलिझाबेथने मरियेला "मोठ्या आवाजात" संबोधित केले, आणि गॅब्रिएलच्या संदेशावर मरियेने ठेवलेल्या विश्वासाची स्तुती केली; हा संदेश उत्तरकाळात तिसऱ्या देवदूताचा संदेश आहे. एलिझाबेथचा पती जखऱ्या अविश्वासू ठरला, परंतु मरिया नाही. जखऱ्यानंतर पाच महिन्यांनी मरियाने गॅब्रिएलचा संदेश ँकला; म्हणून तिसऱ्या देवदूतावरील तिचा विश्वास हा पाच महिन्यांचा गुप्त संदेश प्रकट झाल्यानंतर येणारा असा चिन्हांकित केला जातो. उत्तरकाळातील पाच महिन्यांचा गुप्त संदेश हा प्रकटीकरण ९:५ मधील पहिले पाच महिने आहेत. मरिया उत्तरकाळातील त्या मंडळीचे प्रतिनिधित्व करते जी तिसऱ्या देवदूताचा संदेश स्वीकारते; आणि त्या संदेशामध्ये, साधारण चार महिन्यांनी येणाऱ्या लवकरच उच्चारल्या जाणाऱ्या रविवारच्या कायद्याच्या आधीच, पाच महिन्यांचे ँक विशेष उन्मोचन समाविष्ट आहे.

मरियेच्या भेटीच्या मार्गचिन्हांवर, जकर्या आणि एलिशिबा यांद्वारे दर्शविलेल्या पहिल्या आणि दुसऱ्या देवदूतांच्या चळवळीचा संबंध मरिया आणि योसेफ यांद्वारे दर्शविलेल्या तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीशी जोडला जातो. जकर्या अशा ँका मंडळीतील अधिकाऱ्याचे प्रतिनिधित्व करतो, जिचा तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशावर अविश्वास होता; आणि सुतार योसेफ हा स्वयंपोषित कार्याद्वारे दर्शविलेल्या ँका चळवळीचे प्रतिनिधित्व करतो. अॅडव्हेंटिझमचा शेवट जसा त्याचा आरंभ झाला तसाच होतो, आणि त्याचा आरंभ हा ँका चळवळीप्रमाणे झाला होता, संघटित मंडळीच्या रचनेप्रमाणे नव्हे. योसेफ, मरिया आणि ख्रिस्त यांद्वारे दर्शविलेली ँक लाख चव्वेचाळीस हजारांची चळवळ, जकर्या, एलिशिबा आणि योहान यांद्वारे दर्शविलेल्या मिलराईट चळवळीची प्रत्यक्ष नातलग आहे, आणि 1863 मधील अविश्वास जकर्या याच्याद्वारे दर्शविला जातो. 1863 हे पहिल्या आणि दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांवरील अविश्वासाचे प्रतिनिधित्व करते, आणि तिसऱ्या देवदूताची चळवळ मरियेच्या विश्वासाचे प्रतिनिधित्व करते.

"स्वर्गातून आलेल्या त्या सामर्थ्यवान देवदूताच्या सहाय्यासाठी देवदूत पाठविण्यात आले, आणि मला असे स्वर ँकू आले की ते जणू सर्वत्र घुमत होते, 'माझ्या लोकांनो, तिच्यातून बाहेर पडा, म्हणजे तुम्ही तिच्या पापांचे सहभागी होऊ नका, आणि तिच्या पीडांपैकी काहीही तुमच्यावर येऊ नये. कारण तिची पापे स्वर्गापर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिच्या अधर्मकृत्यांची आठवण केली आहे.' हा संदेश तिसऱ्या संदेशाची जणू भर

असल्यासारखा वाटला, जसा 1844 मध्ये मध्यरात्रीच्या घोषणेने दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाशी संयोग केला होता. देवाची महिमा धीराने प्रतीक्षा करणाऱ्या संतांवर विसावली होती, आणि त्यांनी निर्भयपणे शेवटचा गंभीर इशारा दिला, बाबेलच्या पतनाची घोषणा केली, आणि देवाच्या लोकांना तिच्यातून बाहेर पडण्याचे आवाहन केले, जेणेकरून ते तिच्या भयंकर विनाशापासून सुटू शकतील." Early Writings, 277.

दोन संदेशांचे एकत्र येणे हे मरियाने एलीशिबेथला भेट दिल्याने दर्शविले जाते, आणि तो बिंदू तेव्हा येतो जेव्हा लपविलेले पाच महिने प्रकट होतात. तोच तो बिंदू आहे जिथे दोन भविष्यवाण्या एकत्र येतात आणि एकत्रितपणे घोषित केल्या जातात. त्यांपैकी एक एलीशिबेथने घोषित केली आणि दुसरी मरियाने. दोन संदेशांचे एकत्र येणे हे दर्शविते की मध्यरात्रीचा आक्रोश दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाशी केव्हा एकरूप होतो, आणि हे मिलराइट इतिहासात एक्सेटरच्या छावणी सभेत घडले.

एलिझाबेथ आणि मग मरियम यांनी आपापल्या घोषणा केल्यानंतर, "आणि मरियम तिच्याजवळ सुमारे तीन महिने राहिली, आणि मग स्वतःच्या घरी परत गेली." लूक 1:56. एक्सेटरपासून 22 ऑक्टोबर, 1844 पर्यंतचा साठ-सहा दिवसांचा कालावधी त्या चार महिन्यांनी दर्शविला आहे, जे लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याच्या वेळी समाप्त झाले, जेव्हा जखऱ्या बोलला. ते चार महिने मध्यरात्रीच्या आक्रंदनाच्या संदेशाच्या घोषणेचा कालावधी दर्शवितात, जो पाच गुप्त महिन्यांच्या संदेशानंतर येतो.

मिलराइट इतिहासातील दोन संदेश म्हणजे पहिला व दुसरा देवदूत यांचे संदेश होत, आणि पहिल्या देवदूताचा संदेश एका कालविषयक भविष्यवाणीच्या परिपूर्तीद्वारे सामर्थ्यवान झाला; ती भविष्यवाणी पाच महिन्यांच्या कालखंडाने आरंभ झाली होती, जो ऑगस्ट ११, १८४० रोजी त्याच्या परिपूर्तीच्या दहा दिवस आधीपर्यंत अंशतः लपलेला होता, जसे जोसायाह लिच यांनी मांडले आहे. दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाला सामर्थ्य प्राप्त झाले ते १८४३ च्या चुकीच्या भाकिताच्या दुरुस्तीमुळे, जी एक्सेटर येथील शिबिर-सभेत घडली, जसे सॅम्युअल स्नो यांनी मांडले आहे.

मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या द्विगुणित संदेशाची घोषणा दार बंद होण्यापूर्वीच्या एका अल्प कालखंडासारखी दर्शविली आहे; हा तोच कालखंड आहे की जो नोहाच्या कथेत उघडून पाच महिन्यांचा कालावधी प्रकट करतो, आणि ज्याचा शेवट जहाज अरारात पर्वताच्या शिखरावर स्थिरावण्यात होतो. मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या घोषणेचा कालखंड हा त्या लपविलेल्या पाच महिन्यांच्या उलगडण्यानंतर येतो, जे 11 ऑगस्ट, 1840 च्या दहा दिवस आधी प्रकट झाले; आणि तो त्या नंतरही येतो की जेव्हा प्रभूने 1843 च्या तक्त्यावर स्वतःने आच्छादिलेल्या आकृत्यांवरून आपला हात काढून घेतला. 1 ऑगस्ट ते 11 ऑगस्ट हे दहा दिवस, एक्सेटरपासून 22 ऑक्टोबर, 1844 पर्यंतच्या साठ-सहा दिवसांशी सुसंगत आहेत, आणि द्विगुणित साक्ष हे ओळख करून देते की लपविलेल्या पाच महिन्यांचे उलगडणे, पहिल्या निराशेला जन्म देणाऱ्या चुकीच्या घोषणेच्या दुरुस्तीसह, सहाव्या महिन्यात मरियम एलिझाबेथला भेटते व तिचे अभिवादन करते तेव्हा घडते.

रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, संयुक्त संस्थाने अजगराप्रमाणे बोलते, इस्लामचे गाढव बोलते, आणि हबक्कूकाचे दर्शन यिर्मया, जखऱ्या व यहेज्केल यांच्या मुखाद्वारे बोलते. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी यहेज्केल एक चिन्ह आहे; अशा प्रकारे तो रविवारच्या कायद्याच्या वेळी उभारल्या जाणाऱ्या पताक्याचे प्रतिनिधित्व करतो. यहेज्केलमध्ये 'चिन्ह' या शब्दाच्या नऊ उल्लेखांपैकी दोन उल्लेख "शब्बाथ" यांना पवित्रीकरणाचे चिन्ह म्हणून ओळख देतात, जे देवत्व आणि मानवत्व यांच्या संयोगाचे प्रतिनिधित्व करतात.

परंतु मी माझ्या नावासाठी कार्य केले, जेणेकरून ते ज्या अन्यजातीय लोकांमध्ये होते, त्यांच्या समोर माझे नाव अपवित्र ठरू नये; कारण त्यांच्या दृष्टीसमोर मी स्वतःला त्यांना प्रकट केले होते, जेव्हा मी त्यांना मिसर देशातून बाहेर काढले. म्हणून मी त्यांना मिसर देशातून बाहेर पडण्यास लावले आणि त्यांना अरण्यात आणले. आणि मी त्यांना माझे नियम दिले, आणि माझे न्यायविधी त्यांना दाखविले; जे मनुष्याने पाळले, तर तो त्यांमध्ये निश्चितच जगेल.

याव्यतिरिक्त मी त्यांना माझे शब्बाथही दिले, जे माझ्या आणि त्यांच्या मध्ये चिन्ह असावे, यासाठी की त्यांनी जाणावे की मी परमेश्वर आहे जो त्यांना पवित्र करतो. पण इस्राएलच्या घराण्याने अरण्यात माझ्याविरुद्ध बंड केले: ते माझ्या नियमांप्रमाणे चालले नाहीत, आणि त्यांनी माझे न्यायविधी तुच्छ मानले, जे जर मनुष्याने पाळले तर तो त्यांच्यामध्ये जिवंत राहील; आणि त्यांनी माझे शब्बाथ फार अपवित्र केले; तेव्हा मी म्हटले की, अरण्यात त्यांचा नाश करण्यासाठी मी माझा कोप त्यांच्यावर ओतीन. पण मी माझ्या नावासाठी तसे केले, जेणेकरून ज्या राष्ट्रांच्या दृष्टीसमोर मी त्यांना बाहेर काढले होते, त्यांच्या समोर माझे नाव अपवित्र होऊ नये. तरीही मी अरण्यात त्यांच्याविरुद्ध हात उचलून शपथ केली की, मी त्यांना त्या देशात नेणार नाही, जो मी त्यांना दिला होता, जो दूध व मधाने वाहणारा आहे, जो सर्व देशांचे वैभव आहे; कारण त्यांनी माझे न्यायविधी तुच्छ मानले, माझ्या नियमांप्रमाणे चालले नाहीत, तर माझे शब्बाथ अपवित्र केले; कारण त्यांचे हृदय त्यांच्या मूर्तीच्या मागे गेले. तरीसुद्धा माझ्या डोळ्याने त्यांचा नाश करण्यापासून त्यांना वाचविले, आणि मी अरण्यात त्यांचा पूर्ण अंत केला नाही. पण मी अरण्यात त्यांच्या मुलांना म्हटले, 'तुमच्या पित्यांच्या नियमांप्रमाणे चालू नका, त्यांच्या न्यायविधींचे पालन करू नका, आणि त्यांच्या मूर्तींनी स्वतःला अपवित्र करू नका: मी परमेश्वर तुमचा देव आहे; माझ्या नियमांप्रमाणे चला, माझे न्यायविधी पाळा, आणि ते करा; आणि माझे शब्बाथ पवित्र माना; आणि ते माझ्या व तुमच्या मध्ये चिन्ह ठरतील, यासाठी की तुम्ही जाणावे की मी परमेश्वर तुमचा देव आहे.' यहेज्केल 20:9-20.

यहेज्केल एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या ध्वजाचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि मानवतेशी एकरूप झालेल्या दैवीत्वाचे चिन्ह म्हणजे प्रभूचे "शब्बाथ" आहेत. वेढ्याच्या आरंभी यहेज्केल हे चिन्ह आहे, आणि यरुशलेमच्या विनाशाच्या वेळीही, जेव्हा त्याला ध्वज म्हणून उंचाविले जाते, तेव्हाही तोच चिन्ह आहे. वेढ्याच्या आरंभी जे पाहण्यास व ऐकण्यास नकार देतात, जे त्याच्या "शब्बाथ" यांचा अपमान करतात, तेही एक चिन्ह आहेत.

मग इस्राएलच्या वडिलांपैकी काही जण माझ्याकडे आले व माझ्यासमोर बसले. तेव्हा परमेश्वराचे वचन माझ्याकडे आले, असे म्हणाले, "मनुष्यपुत्रा, या मनुष्यांनी आपल्या अंतःकरणात आपल्या मूर्ती उभ्या केल्या आहेत, आणि आपल्या अधर्माचा ठेचकाळण्याचा अडथळा आपल्या मुखासमोर ठेविला आहे; तर मग मी त्यांच्याकडून मुळीच विचारणा करून घ्यावी काय? म्हणून तू त्यांच्याशी बोल, आणि त्यांना सांग, 'परमेश्वर देव असे म्हणतो: इस्राएलच्या घराण्यातील प्रत्येक मनुष्य, जो आपल्या अंतःकरणात आपल्या मूर्ती उभ्या करतो, आणि आपल्या अधर्माचा ठेचकाळण्याचा अडथळा आपल्या मुखासमोर ठेवतो, आणि संदेष्ट्याकडे येतो—त्याला, जो येतो, त्याच्या मूर्तीच्या बहुसंख्येप्रमाणे मी परमेश्वर उत्तर देईन; यासाठी की मी इस्राएलच्या घराण्याला त्यांच्या स्वतःच्या अंतःकरणात पकडावे, कारण ते सर्व आपल्या मूर्तीमुळे माझ्यापासून दूर गेले आहेत.'"

म्हणून इस्राएलाच्या घराण्यास सांग, प्रभु परमेश्वर असे म्हणतो: पश्चात्ताप करा, आणि आपल्या मूर्तींपासून वळा; आणि आपल्या सर्व घृणास्पद कृत्यांकडून आपले मुख फिरवा. कारण इस्राएलाच्या घराण्यातील प्रत्येक जण, किंवा इस्राएलात राहणारा परदेशी, जो माझ्यापासून स्वतःला दूर करतो, आणि आपल्या मूर्ती आपल्या अंतःकरणात स्थापित करतो, आणि आपल्या अधर्माचा अडथळा आपल्या समोर ठेवतो, आणि माझ्याविषयी त्याच्याकडून विचारणा करण्यासाठी एखाद्या संदेष्ट्याकडे येतो, त्याला मी, परमेश्वर, स्वतः उत्तर देईन: आणि मी त्या मनुष्याविरुद्ध आपले मुख करीन, आणि त्याला एक चिन्ह व एक म्हण करीन, आणि माझ्या लोकांच्या मधून त्याला उखडून टाकीन; आणि तुम्हांस कळेल की मी परमेश्वर आहे. आणि जर संदेष्टा फसविला गेला आणि त्याने काही बोलले, तर मी, परमेश्वर, त्या संदेष्ट्याला फसविले आहे; आणि मी त्याच्यावर आपला हात पसरवीन, आणि माझ्या इस्राएल लोकांच्या मधून त्याचा नाश करीन. आणि ते आपल्या अधर्माची शिक्षा भोगतील: संदेष्ट्याची शिक्षा जशी, तशीच त्याच्याकडे विचारणा करणाऱ्याचीही शिक्षा असेल; यासाठी की इस्राएलाचे घराणे पुन्हा माझ्यापासून भरकटू नये, आणि आपल्या सर्व अपराधांनी पुन्हा अशुद्ध होऊ नये; पण ते माझे लोक असावेत, आणि मी त्यांचा देव असावे, असे प्रभु परमेश्वर म्हणतो. यहेज्केल 14:1-11.

नॅशव्हिल येथे, लॉडिकीया स्थितीतील सेव्हॅन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीतील ते लोक, ज्यांनी जकर्यासारखा अविश्वास केला; ज्यांनी "पूर्वीच्या दिवसांप्रमाणे चमत्कार आणि देवाच्या सामर्थ्याचे ठळक प्रगटीकरण आपण अपेक्षित ठेवण्याची गरज नाही" अशी भूमिका घेतली होती, जसे 1840 ते 1844 या काळाद्वारे दर्शविले गेले आहे, त्यांना

अॅडव्हेंटिझमच्या बाहेरील लोकांकडून त्यांनी इशारा का दिला नाही याबाबत सामोरे जावे लागेल. ते खोट्या शांतता आणि सुरक्षिततेच्या संदेशाचे “चिन्ह” ठरतात, जो एक्सेटर येथील शिबिरसभेतील एकमेकांच्या विरोधात उभ्या असलेल्या दोन तंबूंनी दर्शविल्याप्रमाणे शहाण्या आणि मूर्ख यांच्यातील विभाजन चिन्हांकित करतो. ते मूर्तिपूजा आणि बंडखोरीचे “चिन्ह” धारण करतात, तर येहेज्केल खरा संदेशवाणीचा इशान्याचा संदेश धारण करतो. वेढ्याच्या शेवटी, जेव्हा यरुशलेमचा नाश होतो, जो रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करतो, तेव्हा बंडखोरीचे चिन्ह हे पशूचे चिन्ह असते, आणि आज्ञाधारकतेचे चिन्ह हे देवाचा शिक्का असते.

रविवाराच्या कायद्याच्या वेळी अॅडव्हेंटिझमासाठी कृपाकाळ पूर्णतः संपुष्टात येतो, आणि तेथे चिन्हांकित झालेल्या धर्मी व दुष्ट यांचे एक चिन्ह असते. लवकरच येऊ घातलेल्या रविवाराच्या कायद्याच्या वेळी कृपाकाळाचा होणारा समाप्तीचा क्षण, मिखाएल उभा राहतो तेव्हा होणाऱ्या कृपाकाळाच्या समाप्तीचे प्रतिरूप ठरतो; आणि तेथे बहुसंख्य लोकांच्या मृत्यूचे चिन्ह गोग व मागोग यांच्या द्वारे दर्शविले जाते.

आणि जे प्रवासी त्या देशातून जातील, त्यांपैकी कोणाला एखाद्या मनुष्याचे हाड दिसले, तर दफन करणाऱ्यांनी ते हामोन-गोगच्या खोऱ्यात पुरेपर्यंत त्याजवळ तो एक खूण उभी करील. आणि त्या नगराचे नावही हामोना असेल. अशा रीतीने ते देश शुद्ध करतील. येहेज्केल 39:15, 16.

कराराचे चिन्ह येहेज्केलच्या सदतीसाव्या अध्यायात ओळखले जाते, जिथे मृत हाडांच्या दरीत जीवन आणले जाते आणि दोन काठ्या एकत्र जोडल्या जातात. हाडांना इस्लामच्या संदेशाद्वारे, जो चार वाऱ्यांनी दर्शविला आहे, जीवन दिले जाते; अशा प्रकारे ते ११ ऑगस्ट, १८४० याचे प्रतीक ठरते. दोन काठ्या एकात एकत्र केल्या जातात; अशा प्रकारे त्या दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचे मध्यरात्रीच्या हाकेच्या संदेशाशी होणारे संयोग दर्शवितात. हाडे ही पहिल्या देवदूताच्या सामर्थ्यप्रदानाचे द्योतक आहेत आणि दोन काठ्या या दुसऱ्या देवदूताच्या सामर्थ्यप्रदानाचे द्योतक आहेत. त्यानंतर देवाचे लोक हे त्याचे उत्तरकालीन निवडलेले करारबद्ध लोक ठरतात, ज्यांचे योहानामध्ये एक लाख चव्वेचाळीस हजार असे प्रतिनिधित्व केले आहे.

याव्यतिरिक्त मी त्यांच्याबरोबर शांतीचा करार करीन; तो त्यांच्याबरोबरचा सार्वकालिक करार असेल; आणि मी त्यांना स्थापन करीन, त्यांची वृद्धी करीन, आणि माझे पवित्रस्थान त्यांच्या मध्यभागी सर्वकाळासाठी स्थापीन. माझा निवासमंडपही त्यांच्याबरोबर असेल; होय, मी त्यांचा देव होईन, आणि ते माझे लोक होतील. आणि जेव्हा माझे पवित्रस्थान त्यांच्या मध्यभागी सर्वकाळासाठी असेल, तेव्हा परराष्ट्रीय लोक जाणतील की मी परमेश्वर इस्राएलास पवित्र करतो. येहेज्केल 37:26-28.

देवत्व आणि मानवत्व यांचे संयोग देवाच्या वचनात विविध प्रकारे दर्शविलेले आहे, आणि त्याचे एक उदाहरण असे आहे की, मनुष्याच्या उच्च स्वरूपामध्ये स्थित असलेला “आत्म्याचा दुर्ग” हा देवाच्या पवित्रस्थानाच्या दुर्गाशी जोडलेला असतो. जेव्हा देवाच्या दुर्गाचे प्रतिनिधित्व करणारा स्वर्गीय सिंहासन-मंडप मनुष्याच्या उच्च स्वरूपाच्या दुर्गाशी एकरूप होतो, तेव्हा देवाचे लोक “पवित्र” केले जातात आणि तो “त्यांच्या मध्यभागी सदासर्वकाळ” वास करतो.

सदतीसाव्या अध्यायानंतर येहेज्केल अठ्ठेतीसावा आणि एकोणचाळीसावा अध्याय मांडतो, ज्यामध्ये तो गोग आणि मागोग यांना देवाच्या निवडलेल्या करारातील लोकांच्या बाहेर असलेल्या मानवजातीच्या संघटित महासंघाचे प्रतीक म्हणून संबोधतो. चाळीसाव्या अध्यायात, सदतीसाव्या अध्यायातील करारातील लोक संपूर्ण पृथ्वी व्यापून टाकणाऱ्या मंदिररूपाने दर्शविले आहेत. अठ्ठेतीसाव्या ते चाळीसाव्या अध्यायांमध्ये, 38 आणि 40 या संख्यांनी दर्शविल्याप्रमाणे, उत्तरकाळात देवाच्या करारातील लोकांच्या उन्नतीचे चित्रण केले आहे.

पुढील लेखात आपण या गोष्टी पुढे चालू ठेवू.